

VESZPRÉMMEGYEI ÚJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor. Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor. Egy óra 1 kor.
Lelkészek, tanítók, községi jegyzők 8 koronáért kapják a lapot.
Egyes szám ára a csütörtöki lapból 8, a vasárnapiból 16 fillér.

Felolvasó szerkesztő:
dr. Matkovich Tivadar.
Laptulajdonos:
lfj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Veszprém, Buhim-
utca 9.
Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utcán is árusítatnak.

Jobbra-balra.

A Times úgy vélekedik, hogy a verduni német győzelemmel a franciáknak alkalma nyílt a németeknek súlyos bajokat okozni. Nem olyanforma a Timesnek ez az örvendezése mint a sváb gyereké?

Kérdi tőle az anyja:

— Mit röhögsz egyre? És mért olyan vörös a pofád?

— A szomszédék Jókáját nevetem; mennyire sajoghat annak a tenyere!

— Miért?

— Mert kétszer pofon vágott!

Asquit ur nagyon köti az ebet a karóhoz, hogy ő még verekedni akar. — Megkapta reá a feleletet Verdun és Durazzo elfoglalásával. Alighanem úgy fog járni mint az egykori hengegő, aki az ellenfelének oda kiállt: „Hát üss pofon ha van bátorságod”. Mikor a provokált pofont megkapta újra oda szólt: „másodszor már nem mersz megütni, ugye?” És mikor másodszor is megkapta a magáét, eme szavakkal oldalgott el: „szerencséd, hogy harmadszor is meg nem ütöttél, mert akkor összetörtél volna.”

Az igazi nagyság.

A most berekesztett országgyűlési ülészak, hogy úgy mondjuk: nagy állapotoknak képeit vetítette a szem-

ink elé. A képviselőház néhány heti ülészése alatt ország-világ meggyőződhetett arról, hogy mindaz ami a háborus viszonyok között gondoskodásunk tárgyát kellett, hogy képezze, arról őszinte érdeklődéssel, legjobb akarattal, legnagyobb igyekezettel kiváló hozzáértéssel gondozva is van; s a remélt és kívánt sikerek már vagy meg vannak, vagy ahol még meg nem lehetnek, biztosítva vannak. A pénzügyi, gazdasági, közéleti követelményeknek emberileg lehető módon van elégség téve. — A drágaság s a termelés biztosításának kérdéseiben gondoskodva van óv- és gyógyszeréről. A jövő nemzedék érdekeinek helyes és praktikus kiszolgálása biztosítva van a gyermekvédelemről és a hadiárványokról, — a nemzeti hála és humanizmus kötelességeinek teljesítése pedig a rokkantokról és özvegyekről való gondoskodás által.

Mindezt el kellett ismerniök még azoknak is, akik más politikai pártokhoz tartoznak s akik között akadtak elvéve olyanok is, akik szerettek volna gáncsolni kárhözhatni valót találni, a mivel a kormányt és különösen annak fejt és vezérét illethették volna.

El kellett ismerniök a parlamenti rendszer mindkét szervének mű-

ködése helyén: a képviselőházban és a főrendiházban egyaránt.

És ez a kép, amelyet a lefolyt ülészak, a mostani kormány működésének hű lenyomataként tükrözött vissza, amely megnyugtatóst hoz a magyar nemzet minden egyes tagjának ép olyan dicsőséget áraszt a kormányra, annak jeles, hazafias és kötelességtudó tagjaira és mindenek felett annak elnökére: — gróf Tisza Istvánra. — Mert valamint igaz az a közmondás, hogy fejtől romlik meg a hal, azonképpen igaz az is, hogy a vezér egyénisége nemesen formálja a seregének lelkületét, az nyomja reá az ő egyéni nagyságának bélyegét a hívei működésére, az ő vezető szelleme irányítja és lelkesíti a követőt.

Se nem hízegés se nem nagyzás, ha kimondjuk, hogy a gondviselés kiváló kegyelme adta nekünk most gróf Tisza Istvánt vezérül, mint adott a történelem tanúsága szerint más kritikus pillanatokban is mikor a hazát imminens veszély fenyegette más nagy férfiakat, akiknek csodaszzerű elméleti és lelki nagysága képes volt a veszedelmek Scillaja és Charybidise között biztos kézzel vezetni nemzetének hajóját.

Az ő nagysága nem mérhető a

Egy évig orosz kórházakban.

Közi: S. E. hadnagy.

(Folytatás és vége.)

November 8-án érkeztem meg egy marhaszállító kocsiiban az első rendesebb kórházamba: Ravaruszkára. Itt mostak meg először 4 nap után s bizony mintha újra születtem volna, úgy éreztem magam a mosás után. Itt kaptam először rendes kőtést is s itt voltam 5 napig. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy rosszul bántak velem s már most szükségesnek tartom kijelenteni, hogy a bánásmód a kórházakban legalább is a tisztékkel szemben mindenütt teljesen megfelelő, az orvosok, különösen a nővérek rendkívül barátságosak, kedvesek s ahogy csak lehet kedvében járnak a foglyi tisztéknek. Természetesen kivétel mindenben van, akad olyan orvos is, aki goromba, de ez a kivétel olyan elenyésző, hogy igazán szót sem érdemel. Sokkal több baj van a szanitárokkal, akik bizony nagyon gyakran nem tudnak megszabadulni tulzott patriotizmusuktól és ahol csak lehet éreztetik a foglyokkal, hogy foglyok. De a többsége ezeknek is előzékeny és ami a fő, pár kopekkel mindegyik lekenyerezhető és aki pláne rubelt is tud adni, azért akár az életüket is odaadnák. A pénz, a híres guruló rubel az istene az orosz katonának; pénzért mindenre képes;

olyat is megtesz, amiért tudja, hogy szigorú büntetés vár reá. Saratovban pl, ahol legutoljára voltam, szigorúan meg volt tiltva a sanitároknak, hogy nekünk újságot vásároljanak, de azért én minden áldott nap olvastam a „Ruszköje Szlovó” c. újságot, persze örült borralvaló árán. S mi volt nekünk ez az orosz újság! Az egyetlen szellemi foglalkozás ez az egyetlen ut, amelyen tudomást szerezhettünk a külvilág eseményeiről. Egész délután azt lestük, hogy mikor jön vissza a városból a sanitár és hozza magával az újságot. Ha meghozta, akkor letérdelt az ágyam mellé, mintha valamit keresett volna, óvatosan körülnézett s mikor látta, hogy szabad a levegő, t. i. sem a szmotrittel, (hivatalnok) sem a felügyelő altiszt nem volt a láthatáron, akkor előhúzza a csizmaszárból az újságot és bedugta a takaróm alá. De olvasni még ekkor sem lehetett, mert hátha jön valaki és nem lehet hirtelen eldugni, hanem vártunk este 9-ig, amikor már mindenki elment, akkor azután az egész társaság odaült az ágyam köré; a sanitár kiállt az ajtóba örködni s én felolvastam az újságot németül, mert német mindig sokkal nagyobb számban volt, mint magyar. Sohasem felejttem el azokat a gyönyörű perceket, mikor felolvastam a társaságnak valami nagyobb eseményt, pl. Varsó elesét. Micsoda hurrászás, milyen örömtől kipirult arcok, mi-

lyen lelkesedés! Viszont emlékszem, mikor még Moszkvában a 8 sz. kórházban olvastuk Przemysl elesét, hogyan kétségbe volt esve a társaság! Bizony majd minden sirtunk, mert hisz ez nekünk Magyarország vesztét jelentette. S micsoda öröm volt muszkáéknál! Legalább 100 katonabanda járta egész nap az utcákat, örült tömeg orditozott reggeltől estig az utcákon, persze a zászlóktól alig lehetett a házakat látni. Ez volt az első eset, amikor az orvos maga jött hozzánk és hozott újságot! De Moszkvában voltam még akkor is, mikor a mieink visszafoglalták Przemysl. Ekkor már nem muszikkáltak, az orvos sem hozott újságot!

Szóval Ravaruszkában voltam 5 napig, azután mentem tovább Brodyba, ott amputáltak, majd vittek tovább Kievbe, Moszkvába s végül Saratovba. Szenvedéseim leírásával nem akarom untatni az olvasót, elvégre ez senkit sem érdekel, sajnos csak engem, inkább azokat az impressióimat fogom röviden leírni, melyek mindenkit érdekelnek, különösen pedig azokat, akiknek hozzátartozóik vannak orosz fogságban.

A beteg fogságba került tiszték feltehetően kórházba kerülnek, ahol általában mindenütt igyekeznek őket kigyógyítani, ami azonban tekintettel az óriási sebész hiányra nem mindig sikerül. Engem pl. 1914 nov. 17-én amputáltak, nálunk egy amputációs

mindennapi mértékkel. Az ő nagysága olyan kivételes, amilyenről az utókor és a történelem hosszú évszázadokig fognak megemlékezni.

És e nagyságban, a legnagyobb az ő minden önzéstől, minden hiúságtól és minden népszerűség hajhászástól mentes jelleme, amely az ő nemes lelke és részvételtjes szíve parancsára siet jól cselekedni, siet segíteni a nélkül, hogy azért csak köszönetet is kívánna. Nem tehetünk róla, az a kis epizód, ami legközelebb lejátszódott egy audienciája körében mutatta őt ilyen nagyban.

Az elhunyt hősök özvegyeit vezette ugyanis eléje Hock János, hogy nyomoruságukban némi enyhülést szerezzen nekik az ő segítő keze.

Milyen hálás alkalom az ilyen a népszerűség szerzése! Egy szép, érdekelmentes részvétet lehelő beszéd az

ő szóközi tehetségével elmondva, nemcsak a szegény kérvényezők szívét bővölné el, hanem a hírlapok hasábjain is zengene az ő dicséretét a Kárpátoktól az Adriáig. (Ismertünk államférfiakat, akik ezt meg is tették volna.)

És gróf Tisza István, aki meghatottan szemlélte az elesett hősök síró özvegyeit, akiknek mindegyike kezét akart neki csókolni, amit azonban ő elhárított, nem poizirozott, nem tüntette fel magát játékos nemtőnek, hanem meghatott, csendes hangon csak annyit mondott: méltányosnak ismerte fel a kormány az özvegyek kérését és minden intézkedést megtett, hogy enyhítve legyen a sorsukon.

Tehát a kormány. És nem ő!

Ez az igazi lelki nagyság.

„Mikor a koszorút Te másnak adtad,
Akkor szereztél legszebb koszorút magadnak.”

—cht.—

A háború.

A miniszterelnöki sajtóosztály táviratai.

Höfer jelentése.

(Február 26.) Délkeleti harcér: Olasz csapatokat egy földnyelve szorítottuk Durazzót ostromoljuk. 700 foglyot ejtettünk.

Német jelentés.

(Február 26.) Nyugati harcér: A Maas mellett 6 megerősített majort s a Louvenont, hegyhátig az összes ellenséges állásokat elfoglaltuk. 10.000-nél több foglyot ejtettünk.

Höfer jelentése.

(Február 27.) Délkeleti harcér: Csapatunk Durazzóig nyomultak előre.

Német jelentés.

(Február 27.) Daumont páncélerődöt Verdun északkeleti sark erődjét elfoglaltuk. A franciák ellenállása Marcheville

seb rendezes körülmények között 6—8 hét alatt gyógyul, az én lábam pedig még most 1916 február végén, tehát 15 hónap múltán sem egészséges, úgy hogy még most kell újra operálni. Orvos az van nagyon sok is a kórházakban, de részben nem értenek a kezeléshez, részben pedig nem törődnek a betegekkel. Voltam én olyan kórházban is, ahol heteken keresztül nem láttunk a költözött szobában egy orvost nem lehet mondani, hogy a sebesültek kezelésével megbízott szvszterek és felcserek (egészségügyi altisztek) nem igyekezének kötelességüknek eleget tenni, de szegények nem értenek hozzá. Amíg arról van szó, hogy egy egyszerű sebet ki kell mosni, támpónt begyömöszölni s újra bekötöni, addig nagyon jól dolgoznak, de mikor már valami complicatio áll be, ott már megáll a tudományuk, csinálják a kezelést továbbra is a sablon szerint, a seb természetesen nem gyógyul, orvos nem nézi meg s kész a baj.

Rengeteg baj van az u. n. evacuations rendszerrel, t. i. a beteg még meg sem melegszik az egyik kórházban, már viszik a másikba, majd harmadikba stb. úgy hogy pl. jó magamnak sikerült kórházaim számát 15-re felvinni. Hogy milyen jót tesz az egy betegnek, ha minden másnap egy másik kórházba cipelik, mindig új kezekbe kerül a seb, azt mindenki elképzelheti.

Legtöbb baj van a pénzzel. Járna minden tisztnek minden hónapra 50 rubel, ezt

vidékeig megtört. A hátráló ellenségnek sarkában vagyunk.

Höfer jelentése.

(Február 28.) Olasz harcér: Az ellenséget Pevmánál megvertük. Monte San Michelénél véresen visszavertük. — Délkeleti harcér: Durazzót elfoglaltuk.

Német jelentés.

(Február 28.) Nyugati harcér: Daumonton kívül elfoglaltunk három erődöt, a Brastól keletre levő erdő széléig hatoltunk s Hardaumont erődítéseit elfoglaltuk. Foglyok száma 15.000

Höfer jelentése.

(Február 29.) Orosz harcér: nincs ujság. — Délkeleti harcér: Durazzó elfog-

azonban a legtöbb kórházban nem adják ki rendezes, úgy hogy én pl. az ott töltött 13 hónapból csak 6 hónapra kaptam fizetést, 7 hónapra semmit. A hazuról küldött pénzeknek kb. a fele nem jut kézhez, vagy nem tudják kikézbcsíteni, vagy megtartják maguknak.

A kórházi tisztí koszt épen csak hogy elegendő arra, hogy az illető éhen ne haljon. A legjobb koszt, amit találok sikerült, a következő volt: reggeli tea, persze minden nélkül; ebéd: káposzta vagy répa leves, egy darab kemény marhahús és vagdalt pogácsa hagymával és rizsszel főmve, vacsora ugyanezen pogácsa. Ez a pogácsa volt életünk legfőbb megrontója. Irózatos rossz s amellett, tessék elképzelni, minden áldott nap legalább egyszer ugyanez! Még rá gondolni is borzasztó.

A legénység kezelése ugyanaz, mint a tisztké, a bánásmód sem rossz, kosztjuk ugyanaz, mint a tisztké, csak a pogácsát nem kapják. Boldog emberek!

A fogolytáborokból magam nem láttam semmit, s így azokról nem írhatok.

Sajnos, egy cikk keretébe nem fér sok belé, pedig annyi, annyi sok érdekeselelhetne még írni!

Most már nyugodtan, az elszenvedetekre való csöndes visszaemlékezésnek, az itthon élvezésének élek és teljes meggyőződéssel vallom, hogy mégis csak legjobb itthon!

lalásakor egyéb óriási zsákmányon kívül 17 vitorlást és gőzhajót zsákmányoltunk.

Német jelentés.

(Február 29.) Nyugati harcér: Champagneban a Navarine magaslatot és 1600 méter francia állást elfoglaltuk, 1000 legényt és 26 tisztet elfogtunk. Verdun környékén a franciák hiába kíséreltek. A Maas felszigetét megtisztítottuk tőlük.

Országgyűlés.

A képviselőház által a múlt hetekben letárgyalt törvényjavaslatokat és miniszteri jelentéseket febr. 28-án tárgyalta és intézte el a főrendiház. A gyermekvédelem, a hadiárvak, a pénzügyi központ, kormányjelentések, az izlám vallás recepciója stb. egy-másután, minden nagyobb emóció nélkül képezte a tanácskozás tárgyát, amelyben gróf Tisza Istvánnak nagy elméje, mint a bibliai lángoszó jelölte meg a helyes utirányt és adta meg a megnyugtatóst. Az izlám vallás recepciójának tárgyalásánál a főrendiház katolikus és görögkeleti főpapjai a folyosón tartózkodtak. És ezt nem megróvásképpen mondjuk. Ellenkezőleg. Végre is ők egy hierarchiának a tagjai, amelynek felfogásával szemben nem helyezkedhetnek. Gróf Hadik János okvetetlenkedései csak az ülés komolyságán ejtettek csorbát s legfeljebb a főrendiház becses idejét pazarolták el, de egyéb kárt nem tettek. Megszerezte azonban vele a gróf Tisza Istvántól magának, a saját személyére, és politikai muljára vonatkozó ama súlyos megjegyzést, hogy ő, a miniszterelnök még arról a kormányról se tétélezne fel azt, hogy eltűrné a külügyminiszter illetékelen beavatkozását a magyar közzgazdasági politika intézésébe, amely kormányral gróf Hadik közelebbi viszonyban volt. Az országgyűlést egyébként elnapolta a király s valószínűleg május végére vagy június elejére hívják össze.

A Török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság (Budapest — Képviselőház.)

T. olvasóinkhoz.

Több oldalról történt megkeresésre újra megindítjuk a Jobbra-balra rovatát. Am ezt most, amidőn a háború következtében beállott nyomda és nyomdász szükség miatt 4 oldalas lapnál nagy ritkán athatunk nagyobb terjedelműt, csak úgy tehetjük meg, ha viszont a háboru rovatot redukáljuk, vagy úgy, hogy csak a legutóbbi és legérdekesebb táviratokat közöljük le, vagy úgy, hogy összevonva, rövid kivonatban, dióhéjban adjuk azokat. Tudjuk és érezzük magunk is, hogy helyszükre miatt sok mondani valónkat el kell hallgatnunk, viszont az — a már intelligens embertől is hallott — szemrehányás, hogy a lapban nincs elég hír, vagy pletyka, talán nem helyes, mert utóvégre is mi elsősorban nagy politikai érdekekért küzdő lap vagyunk, amely tekintetben nincs és nem is lehet reánk panasz. A Fliegende Blätterrel a Magyar Figaróval persze nem konkurálhatunk és nem fordíthatjuk a fősúlyt és a lap hasábjait smoncák leközlésére.

Hírek.

— **Báró Fejérváry utóda.** Nemcsak a honvédelmi miniszteri székben, nemcsak a király kegyében méltó utóda báró Hazai Samu, Veszprém város diszpolgára néhai való báró Fejérváry Gézának, hanem a 46-ik cs. és kir. gyalogezred tulajdonosi minőségében is, amit ő felsége a király kiváló érdemeiért neki adományozott.

— **Az országgyűlés elnapolása.** A képviselőház és főrendiház hétfőn tartotta utolsó ülését a jelenlegi ülészakban. Valószínűleg május végére hívják újra össze az indemnitás tárgyalása végett.

— **A Veszprémi Ismeretterjesztő Egyesület hangversenye.** Az egyesület f. hó 19-én a lábbadozó és 26-án a sebesült katonák szórakoztatására hangversenyt rendezett, melyben a helybeli, Gál Sándor kitűnő vezetője alatt álló énekkar három gyönyörűen előadott énekszámmal, Anyos László három költemény nagy hatású szavalásával és Politzer Vilmos, Schmerz Imre, Politzer Béla és Csormai Kálmán főgimnáziumi tanulók egy nagyon szépen eljátszott és tetszést aratót hegedűkarrettel vettek részt. A rendezőség hálás köszönetét fejezi ki a mélyen tisztelt szereplőknek önzetlen fáradozásukért.

— **Dr. Juris ág. ev. lelkész.** Mohácsy Lajos marcalegrzeségi ág. ev. lelkész múlt szombaton avatták doktorrá a budapesti m. kir. tud. egyetemen jog- és államtudományi karán. Tehát nem dr. theologiae, hanem dr. juris! A nagytiszteletű ur már mint fungáló pap iratkozott be a jogi fakultásra s mint magánhallgató vizsgázott és szigorlatozott jó sikerrrel míg elérte a tudori fokot. A doktorrá avatáson jelen volt Szász Károly enyingi képv. a képviselőház alelnöke, Kania J. főesperes, Raffay S. teológiai tanár és több lelkész. Ez az első ilyen eset, amely a tud. egyetemen előfordult.

— **Megyei közgyűlés.** Veszprémmegye március hó 13-án megtartandó rendes közgyűlésének 44. pontból álló tárgysorozata között több nagyobb fontosságra is van. Kitűlés van tehát rá, hogy az nagyobb érdeklődés mellett fog lefolyni.

— **A Balatonfőkajári önszegélyző szövetkezet.** A szövetkezetnek febr. 23-án volt a XXXV. évi r. közgyűlése Tóth Éde elnöklété alatt Szalay Lajos igazgató részletes és kimerítő évi jelentése s a vagyon mérleg előterjesztése után újból megválasztották a felügyelő bizottságnak eddig volt tagjait. Az igazgató tanácsban, szintegy; csak az elhunyt Szoumer Antal körorvos helyett lett Kis István megválasztva.

— **A pápai Vöröskereszt egyesület közgyűlése.** Március hó 5-én Vasárnap tartja az egyesület évi rendes közgyűlését a városi ház tanácstermében, amelyen a tisztújítás is megejtetik. A választmány már e hó 21-én tartotta meg előkészítő ülését, melynek során megállapították hogy az egyesület 15 kor. segélyt osztott ki a múlt évben 23 hadbavonult szegény családjá között; 6 és félöt fát pedig a városi szegények között. A még e célra szánt 5 és félötlet fuvarhiány miatt nem hozathatta meg.

— **Magyar segítség Keletporoszországnak.** Néhány nappal ezelőtt közöltük, hogy a Haboruban Feldult Tűzhelyeket Ujrafelépítő Országos Bizottság elvállalta Gerdauen keletporoszországi város hadigységét, aminek ellenében Németország birodalmi akciót indít a Kárpátokban elpusztult helységek javára. Gerdauen keletporoszországi város kormányzata értesülvén erről az elhatározásról, tegnap a következő táviratot intézte Khuen-Héderváry Károly grófhhoz, az Országos Bizottság elnökéhez: „Mélyen meghatva a haboruban Feldult Tűzhelyeket Ujrafelépítő Országos Bizottságnak attól a nagylelkű elhatározásától, hogy Gerdauen város felett a hadigységet elvállalja, Nagyméltóságodnak, mint az Országos Bizottság elnökének legmelegebb és leglelkesebb hálánkat fejezzük ki. Teljes mértékben méltányoljuk és különösen büszkék vagyunk arra, hogy városunk éppen a Keletporoszországnak szánt magyar segítségben részesül. Nagyméltóságod iránt való kiváló tisztelettel Braun br. tartományi tanácsos, Piszka polgármester, Leidenreiter igazságügyi tanácsos a városi képviselő-testület elnöke.

— **Olvasó és gazdaköri gyűlés Bfőkajáron.** Bfőkajáról értesítenek, hogy az ottani „Olvasó és gazdakör” febr. 20-án tartotta évi rendes közgyűlését kevés számú tag jelenlétében; mert azok nagy része a harctéri küzd; csak Gáspár László zászolós, Cserki Gyula őrmester, Szilái Lajos, Vargha Béla 19. közös ezredbeli közvitének voltak itthon rövid szabadságon. A számadás rendben találtatott és jóváhagyatott. Köszönettel vették tudomásul, hogy Bognár János elnök a neki járó 30 korona tiszteletdíjat a könyvtárnak adományozta.

— **Az elrejtett gabona.** A fővárosi napilapok regisztrálják, hogy mely községben vagy városban mennyi elrejtett gabonaneműt kutattak fel. Ez így nem helyes; mert ama helységeknek azok a lakosai is szegényeknek e miatt, akik pedig nem ludasok. Tessék az illetők neveit is közölni, akiknél találtak gabonát vagy lisztet.

— **A tavasz előhírnöke.** A múlt héten Móroc János hajléktalan napszámost megfagyva találták a pápai alóvárosi sirkerben. — Hja! Közledik az ibolya szezon. Majd azokat is körülprémezve fogják az utcán árulni, hogy meg ne fagyjanak.

— **Kegyelet a hősköri iránt.** Hogy a magyar néphen ma is meg van a hála és kegyelet érzése a nemzet nagyjai és hősei iránt, azt legjobban bizonyítja az az adakozás, amely a harctéri hősi halált halt pápai illetőségi katonák emlékszóbrára a községtől a pápai polgármesterhez befolyik. Így: Csögle község 10 50 K, Nagypirit 11 10 K, Nagyalásny 18 10 K, Vid község 18 40 K, Kispirt 11 40 K, Noszlop 20 K, Takácsi 5 K, Nagyalásny 29 50 K, Merétei Gergely 2 K, Csesznek 10 K, Magyarzentkirály 10 K, Bakonyoszap 10 K, Bakonyzentkereszt 10 K, Adorjánháza 14 K, Vasvár 24 46 K, Nagyalásny 37 04 K, Egerlaj 3 90 K, Veszprémi szolgabírósg 10 20 K, Padrag 18 K, Pusztamiske 15 70 K, Halimba 9 20 K, Őcs 12 60 K, Cséket 21 90 K, Somlóvásárhely 13 82 korona, Nemesszalók 37 korona, Réde 10 K, Csatka 10 K, Újságpapir eladásból 23 20 K, Mihályháza 50 20 K, Aka 10 K, Zirczi körjegyzőség 30 K, Bakonyzentlászó 20 K, Dákai körjegyzőség 8 94 K, M. kir. 20 honvéd gyalogezred 100 K, Tapolczafő község 5 48 K, Bakonyág 18 20 K, Mészáros Kálmán 100 K, Horváth István 100 K, Réde 12 10 K, Bakonyvára 10 K, Tósok 20 K, Csetény 10 K, Iharkút 7 K, Középiszkáz 27 20 K, Kiskamond 12 K, Szápár 10 K, Pusztakovácsi 14 80 K, Bakonycseryne 10 K, Fokszabadi 5 K.

— **Tűz.** A múlt héten gróf Eszterházy Jenőnek Diós nevű pusztáján a cselédlakás keménytűz folytán leégett, mert a diühöngő orkán egy pillanat alatt lángborította a nádtetőzetet. A kár 2800 kor. Sendler testvérek nagybérlők, a cselédek ingóságait is biztosították.

— **Gabonaraktarak megyénkben.** A gabona és lisztkészletek beszolgáltatására az átvételre a Haditermény r. t. a következő helyeken jelölt ki raktárakat. u. m. Szilasbáthás: ifj. Deutsch Sándor; Világospusztá: Goldmann és Engel Budapest; Veszprém: Buzapiac-tér: Közgazdasági Bank és Takarékpénztár r. t. Lepsény: Pályaudvar; Steinberger Rezső és Stern Salamon és fia; Várpalota: Piac-tér 224-5. és Major-utca 262. sz. Tehel József; Pápa: Ligeti-utca, Weisz Fülöp utóda; Siófok: Fő-utca 27. sz. Werker Armin, ahová az eltitkolt készletek még mindig büntetlenül beszovalgathatók.

— **Aki itthon hősködi.** B. J. bfőkajári lakost rövid szabadságra eresztették haza. Itthon ő kezdte meg az offenzívát és verte a feleségét sőt az apját is, aki végre is a községi eljáráshoz folyamodott segítségért, amely viszont a hadvezetőségnel tett jelentést, ahonnan rövid időn meg is jött a benívó rendelet. B. J. azonban nem vonult

be. Ekkor egy csendőrmester jött érte, aki a kisbíróval megtalálta őt mulatva a korcsmában. Ennek sem engedelmkedett, dula-kodni kezdett vele, sőt a csendőr szuronyát is megfogta, amely elvágta a kezét s a csendőr is megsebesítette B.-ot. Mikor megfektették hazakisérték, a sebeit orvossal be-kötöttették s néhány napi gyógykezelés után a balatonkenesie csendőrségre vitték, onnét pedig Zágrába vitték az ezredhez. Tudósítónk hozzá teszi, hogy jobb lett volna ha Besszarábiában hősködi volna az oroszok ellen. Mi meg azt tesszük hozzá, hogy az illető ezután majd csak a másvilágra rukkol be, mert a cselekedetéről háboru idején feltétlenül fejebe lövik.

— **Német segítség a háboru által fel-dult tűzhelyeknek.** A németországi „Ostpreussenhilfe” ügyvezető bizottságának elnöke Lüdinghusen báró a következő távirattal fordult Khuen-Héderváry Károly grófhhoz a Haboruban Feldult Tűzhelyeket Ujrafelépítő Orsz. Bizottság elnökéhez: „A Nagyméltóságod elnöklété alatt álló Haboruban Feldult Tűzhelyeket Ujrafelépítő Országos Bizottságnak az a nagylelkű elhatározása, hogy a közös csatamezőkön megpecsételt német-magyar vérszövetség megerősítésül elvállalja Gerdauennek, az oroszduita keletporoszországi városnak társadigységét, Németországban mindenütt örövendő visszhangra fog találni és utját fogja egyengetni a közös ellenségtől feldult magyar kárpáti falvak javára megindító németországi akciónak. Kérem Nagyméltóságodat, engedje kifejezmem személyes hálás köszönetemet is azért az értékes támogatásért, melyet annak a Keletporoszország felsegítésére szánt akciónak juttatott, melyet én hivatam életbe. Német hőseink sírjainak kegyeletes ápolásával Nagyméltóságod és a magyar hatóságok a halának elmulthatatlan emléket fogják belevéni a német szövetségesek szívébe. Szövetségi hűséggel üdvözlő Lüdinghausen br. kir. kamarás, az „Ostpreussenhilfe” ügyvezető elnöke és a Gerdauen hadisegítésére alapított „Berlin Wilmerdorfi Egylet” elnöke.”

— **Vasárnapi Ujság.** A lap február 27-iki száma összes harctereinkről közlő nagy érdeklő képeket, melyek méltón folytatják az eddigi háborús képsorozatot, — különösen az olasz harctérről s Albániáról vannak kitűnő képek. Szépirodalmi olvasmányok: Lakatos László regénye, Szederkényi Anna novellája, Szöllösi Zsigmond tárcája és Walter Bloem új regénye. Egyéb közlemények: gr. Esterházy Kálmán és Konkoly-Thege Miklós arcképei a rendes heti rovatok: a háboru napjai, irodalom és művészet, Sakkjáték, Halálózás stb. — A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre öt korona, a „Világkronika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. Egyetem-utca 4.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre két korona 40 fillér.

— **A Társaság.** Parádés irás a Társaság eheti számában Berczik Árpád cikke, aki az ő kedves humorával és az igazi humoristák bölcsességével szől hozzá ahhoz a kérdéshez, amit Dobay István lapja egy idő óta a Magyar Társaság című cikkrovaiban tárgyal. A szövegében és illusztrációjában gazdag szám tartalmából kiemeljük Szemere György pompás humorral megírt novelláját, Malonyay Dezső érdekes cikkét, Szikra kedvelt Szikra és Flatt Zsóka két bájos költeményét. Lakatos László ebben a számban is folytatja máris népszerű regényét, a Konsztantin kapitányt és találunk még az ujságban sok aktuális próbból közleményt, köztük egy trefás és mégis komolyan megszívlelendő próbból fölhívást a magyar asszonyokhoz, mely a hazatérő hőskö diadalmi lakomájáról szól, azaz tulajdonképpen csak egy tál ételről, ami a hazatérőknek a legkedvesebb és amit csak az tud elcsészíteni a számára, aki itthon várja, a szerelmes asszony. A Társaság

előfizetési ára egész évre 18 K, félévre 10 K, negyedévre 5 K. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz-szálló.

M. Kir. Posta és Távirde-
Igazgatóság
Sopron.
10154/916.

A tábori postai csomagokban nem szabad élelmiszereket küldeni.

Kereskedelemügyi Miniszter ur a hadsereg főparancsnoksággal egyetértve már ismételt kimondotta, hogy a tábori postákhoz szóló csomagokban élelmiszereket küldeni nem szabad, mert a tábori postai csomagok a rendkívüli viszonyok miatt csak hosszabb idő múlva juthatnak a rendeltetési helyre s így az élelmiszerek, mire azokat a címzettek megkapják, már rendszerint élvezhetetlenek s ha mégis elfogyaszthatnak, betegségeket okoznak.

Ehhez képest a postahivatalok utasítottak, hogy az élelmiszert tartalmazó tábori postai csomagokat ne vegyenek fel s ha valamely csomagról a felvétel után állapítják meg, hogy élelmiszert van benne, azt a feladónak téríti portóval terhelve küldjék vissza.

A közönség nagy része mindent elkövet e tilalom kijátszására.

Hamis tartalomnyilvánítással adják fel az ily csomagokat s ha a lakóhelyükön levő postahivatal felbontja a csomagot és élelmiszert tartalma miatt nem veszi föl, a szomszédos postahivatalokat sorra járják, míg olyanra akadnak, amelyek megbizik a feladóban és a csomagot a tartalom megnézése nélkül fölveszi.

A közönség ezzel az eljárásával mellett, hogy hozzátartozóján nem segít, mert az a hosszú szállítási idő alatt megromlott

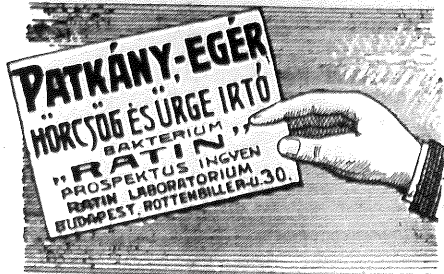
élelmiszert már ugy sem élvezheti, viszont saját magának és a közgazdaságnak jelentékeny kárt okoz, amennyiben az elküldött élelmiszereket otthon előnyösen értékesíthetné.

Annak újból hangsúlyozása mellett tehát, hogy a hadvezetőség katonáink kelendő élelmiszereiről gondoskodik s így azok részére élelmiszereket küldeni felesleges, ismételve felkéri a postaigazgatóság a közönséget, hogy a táboripostákhoz szóló csomagokban élelmiszereket ne küldjön, hanem csak hadfelszerelési és ruházati cikkeket, szivart, cigarettát, dohányt, pipát, szivar- vagy cigarettaszípkát, benzinmentes kanócos öngyújtószert és esetleg mézet, ha ez utóbbi szilárd ón- vagy bádogtartályban légmentesen el van zárva.

Sopron, 1916. február 25.

Posta- és távirdeigazgatóság.

HIRDETÉSEKET FÖLVESZ A KIADÓHIVATAL.

! Fürdő !

Veszprém, Hosszu-utca.

Van szerencsém a n. é. közönség nagybecsű pártolásába ajánlani a Hosszu-utcán lévő

Hoffenreich-féle fürdőt,

amelyet a téli időnyre a higiénia követelményei szerint a legnagyobb kényelemmel rendeztem be.

Jó levegőjű meleg kabinok; zárt folyosó, hűtőző hely.

A fürdő egész nap nyitva.

A kádfürdőhöz kizárólag forrás viz használhatik!

Masszírozó és tyukszeurvágó a vendégek rendelkezésére áll.

Szíves támogatást kér

Kalmár Lajosné,

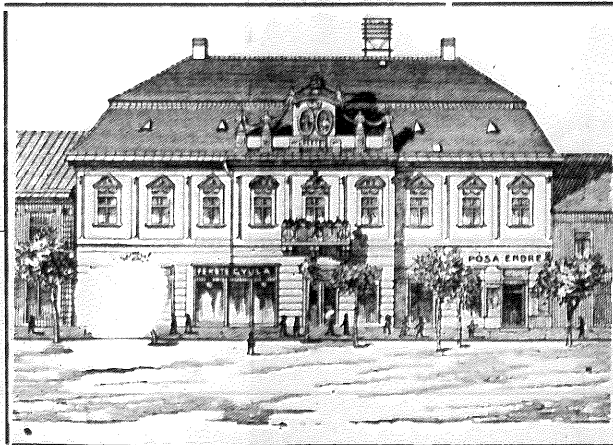
mint hadbavonult férjem meghatalmazottja, fürdőbérlet.

Névjegyek, stb.

mindenféle

könyvnyomdai

munkákat

izlésesen

és

jutányosan

készít

PÓSA ENDRE könyvnyomdája

VESZPRÉM, Rákóczi-tér 3. szám. (Saját ház.)

Könyvkereskedés.

(Telefon 93.)

Könyvkötészet.